

1922

Danmarks Eksportkredit etableres

Kort efter afslutningen af 1. verdenskrig får danske industrivirksomheder problemer med at sælge varer både på hjemmemarkedet og på eksportmarkederne. En af de vigtigste årsager er devalueringen af den tyske valuta, som gør det vanskeligt at konkurrere. Handelsministeriet udgiver i 1921 betænkningen "Industrien og den økonomiske krise". Det nævnes heri, "at England og Belgien inden for visse rammer har stillet beløb til rådighed for finansiering af eksport af hjemlige industriprodukter til udlandet".

Betænkningen anbefaler at se på mulighederne for at etablere en tilsvarende dansk eksportkreditordning, og i 1922 bliver en statslig eksportkreditordning en realitet. Dermed er Danmark det tredje land i verden, der etablerer en sådan ordning. Blandt vilkårene er:

- › Samlet ramme på 5 mio. kr. – et maksimum for statens samlede forpligtelser under eksportkreditordningen
- › Eksportørens veksler på en udenlandsk køber kan risikodækkes med op til 85 pct., således at eksportøren er sikker på betaling, hvis køber ikke betaler. Kredittiden kan maksimalt være 12 måneder

Statslig kaution over for danske banker er ikke en mulighed ved etableringen. Kaution bliver først indført i 1926. Eksportkreditudvalget har 4 medlemmer, som repræsenterer Banker, Grosserersocietetet, Industrirådet og Handelsministeriet. Kun industrivarer kan risikodækkes.

Veksler er på dette tidspunkt et vigtigt betalingsinstrument. Under en veksler er køber ubetinget forpligtet til at betale ved forfald uden at kunne gøre indsigelser mod betaling – heller ikke hvis der eksempelvis skulle være fejl og mangler ved leverancen.

Den danske eksportør løber imidlertid en risiko for, at køber går konkurs eller på anden måde stopper aktiviteterne. Den danske eksportør ønsker at sikre sig imod, at den udenlandske køber ikke kan betale ved forfald. Med en statslig risikodækning får eksportøren en sikkerhed, og eksportøren kan belåne – diskontere – vekslen hos sin danske bank. Det er vigtigt for banken, at den danske stat har risikoen på, at den udenlandske køber ikke kan betale.

